

КАКА СТАНА.

Пуста какa Стана,
Върла мързелана!
Ни тъче, ни шие,
Ни преде каделя.
Само днесъ по-чудо
Въвъ света недѣля,
Мързеливо седна
Долу подъ лозитѣ,
Па си пѣсенъ пѣе
И дои козитѣ:

— „Хора християни,
Лошави комшии,
Утре ще ми додaтъ
Гости кераджии.
Рано съсъ метлата

Двора съмъ помѣла,
За година време
Хурка съмъ опрела.
Отъ Великденъ почнахъ
Да тъка платното,
Ала не остава
Време отъ хорото.
И затуй ме мислятъ,
Че съмъ мързелана.
Нѣма по-работна
Отъ какa ви Стана!“

Тѣй си тънаника
Долу подъ лозитѣ,
И отъ три дни вече
Все дои козитѣ.

И. Стубель.

